

ДАННЫЕ ОБ АВТОРАХ

Чеберяко Оксана Викторовна – доктор исторических наук, кандидат экономических наук, профессор, доцент кафедры финансов, e-mail: cheberyako@ukr.net
Рябоконева Оксана Александровна – аспирант кафедры финансов, e-mail: oksana_r@i.ua
 Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко

DATA ABOUT THE AUTHORS

Cheberyako Oksana Viktorivna – Doctor of Historical Science, Ph. D. in Economics, Professor of Department of finances, e-mail: cheberyako@ukr.net
Ryabokon Oksana Oleksandrivna – post graduate student, e-mail: oksana_r@i.ua
 Taras Shevchenko National University of Kyiv

УДК 336.14

БЮДЖЕТНІ ВИДАТКИ: СУТНІСТЬ ТА ЇХ АНАЛІЗ У ФІНАНСУВАННІ ПОТРЕБ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Чередник В.А.

***Предметом дослідження.** Є розкриття сутності поняття «видатки» і на основі даних щодо витрат на освіту на місцевому рівні виявлено проблеми фінансування.*

***Мета написання статті.** В статті розкрито сутність видатків, а також зроблений аналіз видатків на функціонування закладів загальної середньої освіти за останні роки.*

***Результати роботи.** Визначено сутність поняття «видатки», наведено динаміку видатків на освіту загалом та на загальну середню освіту.*

***Галузь застосування результатів.** Результати даного дослідження можуть бути застосовані у сфері вивчення проблем освіти, зокрема фінансування галузі загальної середньої освіти.*

***Висновки.** Отже, проведене дослідження сучасного стану фінансування освіти в Україні свідчить, що для розв'язання проблем галузі необхідно розробити якісну систему державних заходів, що будуть спрямовані на забезпечення її ефективного розвитку. При цьому головним завданням має стати забезпечення достатнього фінансування галузі, шляхом оптимізації бюджетних та позабюджетних джерел її розвитку.*

***Ключові слова:** місцеві бюджети, бюджетна система, загальна середня освіта, Бюджетний Кодекс України, видатки.*

БЮДЖЕТНЫЕ РАСХОДЫ: СУЩНОСТЬ И ИХ АНАЛИЗ В ФИНАНСИРОВАНИИ ПОТРЕБНОСТИ УЧРЕЖДЕНИЙ ОБЩЕГО СРЕДНЕГО ОБРАЗОВАНИЯ

Чередник В.А.

***Предметом исследования.** Есть раскрытия сущности понятия «расходы» и на основе данных о расходах на образование на местном уровне выявлены проблемы финансирования.*

***Цель написания статьи.** В статье раскрыта сущность расходов, а также сделан анализ расходов на функционирование учреждений общего среднего образования за последние годы.*

***Результаты работы.** Определена сущность понятия «расходы», приведена динамика расходов на образование в целом и на общее среднее образование.*

***Область применения результатов.** Результаты данного исследования могут быть применены в области изучения проблем образования, в частности финансирование отрасли общего среднего образования.*

***Выводы.** Таким образом, проведенное исследование современного состояния финансирования образования в Украине свидетельствует, что для решения проблем отрасли необходимо разработать качественную систему государственных мероприятий, которые будут направлены на обеспечение ее эффективного развития. При этом главной задачей должно стать обеспечение достаточного финансирования отрасли, путем оптимизации бюджетных и внебюджетных источников ее развития.*

***Ключевые слова:** местные бюджеты, бюджетная система, общее среднее образование, Бюджетный Кодекс Украины, расходы.*

BUDGETARY EXPENDITURES: ESSENCE AND THEIR ANALYSIS IN FINANCING THE NEEDS OF GENERAL EDUCATIONAL SCHOOLS

Cherednyk V.A.

***The subject of research** is to study the essence of the concept «expenses», and also based on the costs of education at the local level there are revealed problems of financing.*

The purpose of research is to expose the essence of expenses as well as analyse of expenses as to the functioning of secondary education schools for the last years.

The results of work. The essence of the concept «expenses» is determined; the dynamics of expenses on education and on general secondary education is given.

Practical implications. The results of this study can be used in studying the problems of education in particular financing of general secondary education sector.

Conclusions. Thus, studies of the current state of education financing in Ukraine shows that to solve problems of this sector needs to develop a quality system of state measures that will be aimed at its effective development. In addition to that the main task has to be ensuring of sufficient financing of this sector by optimizing of budget and off-budgetary resources for its development.

Keywords: local budgets, budget system, general secondary education, the Budget Code of Ukraine, expenses.

Постановка проблеми. Місцеві бюджети відіграють важливу роль у вирішенні загальнодержавних економічних і соціальних завдань: розвитку інфраструктури регіонів, фінансуванні агропромислового комплексу, промисловості та енергетики, будівництва. Разом з тим, основними напрямками використання регіональних бюджетних ресурсів є фінансування соціального захисту і соціального забезпечення, охорони здоров'я та освіти.

Освіта – суспільне явище, яке впливає на всі сфери економічного життя суспільства та є вагомим елементом на шляху досягнення високих темпів економічного зростання і добробуту суспільства. Ця сфера займається формуванням знань і вмінь молодого покоління, його вихованням підготовки кадрів.

Кризовий стан економіки, дефіцит державних ресурсів зумовив функціонування освіти в Україні за принципом обмеженості бюджетного фінансування. В результаті недоотримання фінансових ресурсів, що виділяються державою, не досконалістю нормативно-правового забезпечення та механізмів залучення і використання позабюджетних коштів освітня галузь не отримала необхідного розвитку.

Тому дослідження актуальних проблем фінансування закладів освіти та розробка напрямів їх вирішення в Україні є важливим та доцільним.

Аналіз досліджень і публікацій. В Україні зростає інтерес вчених до теоретичних і практичних проблем використання видатків державного і місцевого бюджетів, з'ясування основних напрямів удосконалення планування, розподілу та використання видаткової частини бюджетів в умовах ринкових трансформацій. Окремі напрями згаданих досліджень відображені в роботах В. Базилевича, І. Каленюк, Т. Боголіб, О. Василика, Л. Василенко, А. Єпіфанова, А. Загороднього, В. Малишко, В. Загорського, М. Карліна, І. Луніної, В. Опаріна, Ю. Пасічника, О. Романенко, В. Федосова, С. Юрія та багато інших відомих науковців.

Формування цілей статті. В даній статті досліджено економічну сутність видатків та їх аналізі на функціонування закладів загальної середньої освіти.

Виклад основного матеріалу. Видаткова частина місцевих бюджетів відображає стан житлово-комунального господарства, визначає напрямом витрат мобілізованих у бюджет коштів. Місцевий бюджет – це план формування фінансових ресурсів визначеної території, необхідних для забезпечення функцій і повноважень місцевого самоврядування та їхнє використання з метою задоволення різних економічних і соціальних потреб.

В економічній літературі немає єдиної думки щодо визначення поняття «видатки бюджетів». Саме теоретична невизначеність і є причиною наявності безлічі недоліків, пов'язаних з організацією, якістю та ефективністю планування, фінансування та бюджетного контролю за видатками як державного, так і місцевого бюджетів [7].

Для того, щоб зрозуміти сутність поняття «видатки місцевих бюджетів» необхідно розглянути визначення з точки зору різних науковців.

У Бюджетному кодексі не досить чітко визначається поняття видатків місцевих бюджетів. Так, відповідно до нього «видатки місцевих бюджетів включають бюджетні призначення, встановлені рішенням про місцевий бюджет, на конкретні цілі», а бюджетне призначення трактується як «повноваження, надане головному розпоряднику бюджетних коштів..., що має кількісні та часові обмеження та дозволяє надавати бюджетні асигнування» [4].

Проаналізувавши поняття згідно Бюджетного кодексу, можна зробити висновок, що видатки місцевих бюджетів взагалі розглядаються через призму функцій визначених установ і не сприймаються як окреме поняття. А детальний перелік видів видатків місцевих бюджетів у Бюджетному кодексі дається виключно за функціональною класифікацією.

Деякі економісти, зокрема, Н. Хижа та М. Артус вважають, що видатки бюджетів «...спрямовуються на задоволення найважливіших потреб суспільства у розвитку економіки і соціальної сфери... та характеризують рівень забезпечення потреб діяльності держави» [2, с.77].

На думку Ю.В.Пасічника, видатки являють собою витрати, що виражають економічні відносини, на основі яких здійснюється використання централізованих коштів за напрямками, визначеними законом [10, с. 478].

Учені Л.В. Фещенко, П.В. Проноза, Н.В. Кузьминчук стверджують, що загальносуспільні видатки – це цілеспрямоване використання фінансових ресурсів з метою задоволення потреб у суспільних благах і реалізації перерозподільних заходів [11, с.140].

На практичному аспекті видатків зосереджують свою увагу В. Загорський, О. Вовчак, І. Благун, І. Чуй та інші науковці. Під видатками бюджетів вони розуміють «... законодавчо визначені норми і напрями використання бюджетних коштів», тобто положення законодавчих і нормативних актів, які регламентують напрями, обсяги і порядок використання бюджетних ресурсів.

Окремі економісти трактують видатки бюджетів як економічну категорію. Так, наприклад, Л. Василенко стверджує: «Як економічна категорія видатки державного бюджету - це економічні відносини, що пов'язані з розподілом та використанням централізованого фонду фінансових ресурсів держави». М. Карлін зазначає, що «видатки державного бюджету являють собою особливу економічну категорію, що визначає відносини з приводу розподілу централізованого фонду грошових коштів та його використання за цільовим призначенням». Подібні визначення дають: О. Романенко: «Видатки - об'єктивна категорія, яка має суспільне призначення - задовольняти загальнодержавні потреби», В. Базилевич, Л. Баластрик та інші. Зазначені підходи вітчизняних вчених заслуговують на увагу, оскільки розкривають сутність видатків як об'єктивних економічних відносин, що виникають з приводу розподілу коштів бюджетного фонду держави та його використання за цільовим призначенням.

Як відомо, видатки бюджету не є найбільш загальним поняттям фінансової науки, а виступають складовою категорією «бюджет держави». Видатки не можуть існувати самостійно, відокремлено від доходів, і тільки в тісному взаємозв'язку з доходами окреслюють межі розподільчих відносин, котрі визначають зміст бюджету як об'єктивної економічної категорії [5].

Як свідчить аналіз наукових досліджень, рівень освіти дуже тісно пов'язаний з рівнем кваліфікації працівників і безпосередньо впливає на рівень продуктивності праці [19, с. 65; 20, с. 187]. Свого часу академік С.Г. Струмилін довів, що шкільна освіта приблизно в 2,6 рази більше дає прибавку кваліфікації, ніж рік заводського стажу, а вигоди від підвищення продуктивності праці перевищують відповідні витрати держави на шкільну освіту в 27,6 рази.

На основі цього можна стверджувати, що держава має дбати про освіту, створювати необхідні умови для виховання підростаючого покоління, рівень знань якого має відповідати сучасним вимогам.

В теперішній час в Україні планування місцевих бюджетів здійснюється за допомогою програмно-цільового методу. Цей метод планування бюджету спрямовує бюджетні кошти відповідно до пріоритетів суспільного розвитку. З метою визначення пріоритетності та ефективності бюджетних програм у сфері освіти використовуються різні результативні показники.

Результативні показники характеризують кількісні та якісні результати виконання бюджетної програми, що підтверджуються статистичною, бухгалтерською та іншою звітністю і дають можливість оцінювати використання коштів на виконання бюджетної програми. Результативні показники бюджетної програми поділяються на такі групи:

а) показники затрат – визначають обсяги та структуру ресурсів, які забезпечують виконання бюджетної програми. У сфері освіти це: кількість навчальних закладів за категоріями, обсяги годин, навчального процесу, чисельність працівників навчального закладу та кількість учнів;

б) показники продукту – використовуються для оцінювання досягнення поставлених цілей (кількість користувачів товарами, роботами, послугами, виробленими у процесі виконання бюджетної програми). У сфері освіти це: чисельність випускників;

в) показники ефективності - визначаються як відношення кількості вироблених товарів (виконання робіт, надання послуг) до їх вартості в грошовому або людському вимірі (витрати ресурсів на одиницю показника продукту). У сфері освіти це: вартість навчання одного учня, витрати на один навчальний заклад, кількість навчальних годин на одного вчителя;

г) показники якості – відображають якість вироблених товарів (виконаних робіт, наданих послуг). У сфері освіти це: кількість випускників, які закінчили навчальний заклад з відзнакою, поліпшення рівня освіти (ступінь успішності).

Обсяг видатків на освіту визначається залежно від:

- загального обсягу ресурсів місцевих бюджетів на освіту;
- розрахункового нормативу видатків на одного учня;
- наведеного контингенту учнів різних типів загальноосвітніх навчальних закладів.

Розмір витрат на утримання шкіл визначається кошторисом доходів і видатків.

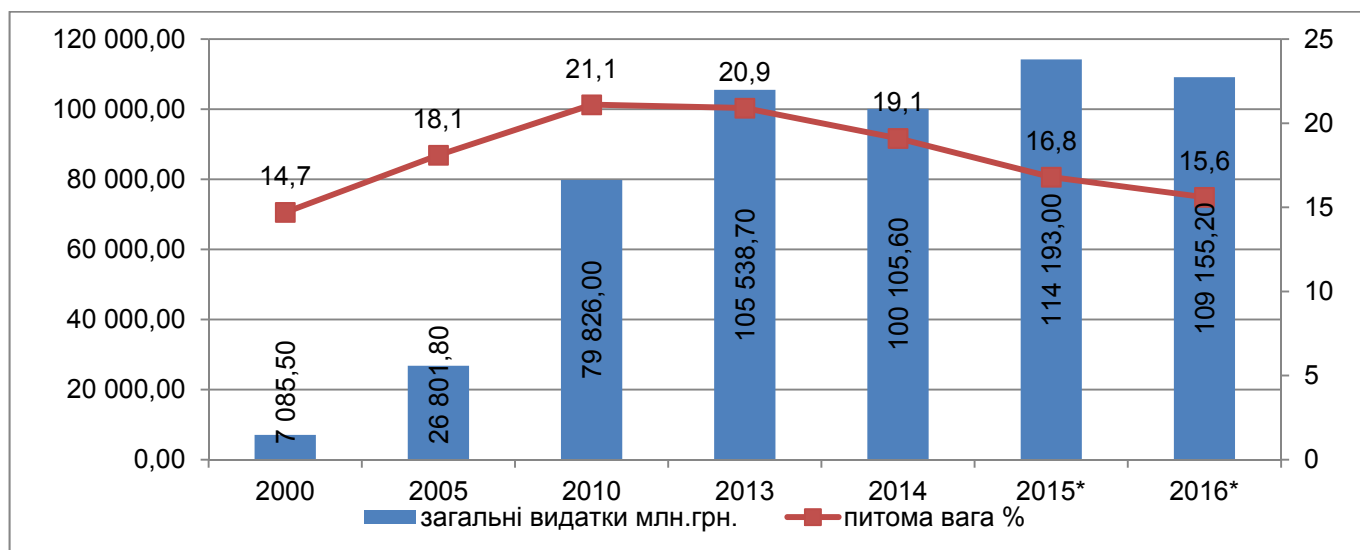
Вихідною базою для визначення розміру асигнувань за основними статтями кошторису школи є кількість учнів і класів, яку відображають у кошторисі на дві дати: 1 січня та 1 вересня планового року. На основі цього розраховують кількість педагогічних ставок у школі за трьома показниками: кількість класів, кількість навчальних занять, норми навчального навантаження учителів на тиждень. Після цього розраховують витрати за економічними категоріями.

Фінансування середньої освіти в Україні здійснюється за рахунок коштів, які виділяються відповідно до нормативів нарахування на одного учня, але наявний дисбаланс між обсягом завдань, які визначаються державою перед освітою, та обсягами фінансового забезпечення цих завдань. З одного боку, тенденція до зростання обсягів навчального матеріалу і тривалості освітньої діяльності, а з іншого – наявне скорочення надходжень фінансових ресурсів на фінансування освіти [1, с. 59-60].

Згідно ст. 61 п. 2 Закону України «Про освіту» держава зобов'язана забезпечувати бюджетні асигнування на освіту в розмірі не менше 10% від національного доходу. В той же час, як свідчить аналіз, за

роки незалежності України у жодному бюджеті зазначена стаття не виконувалась і обґрунтування для цієї норми не надано.

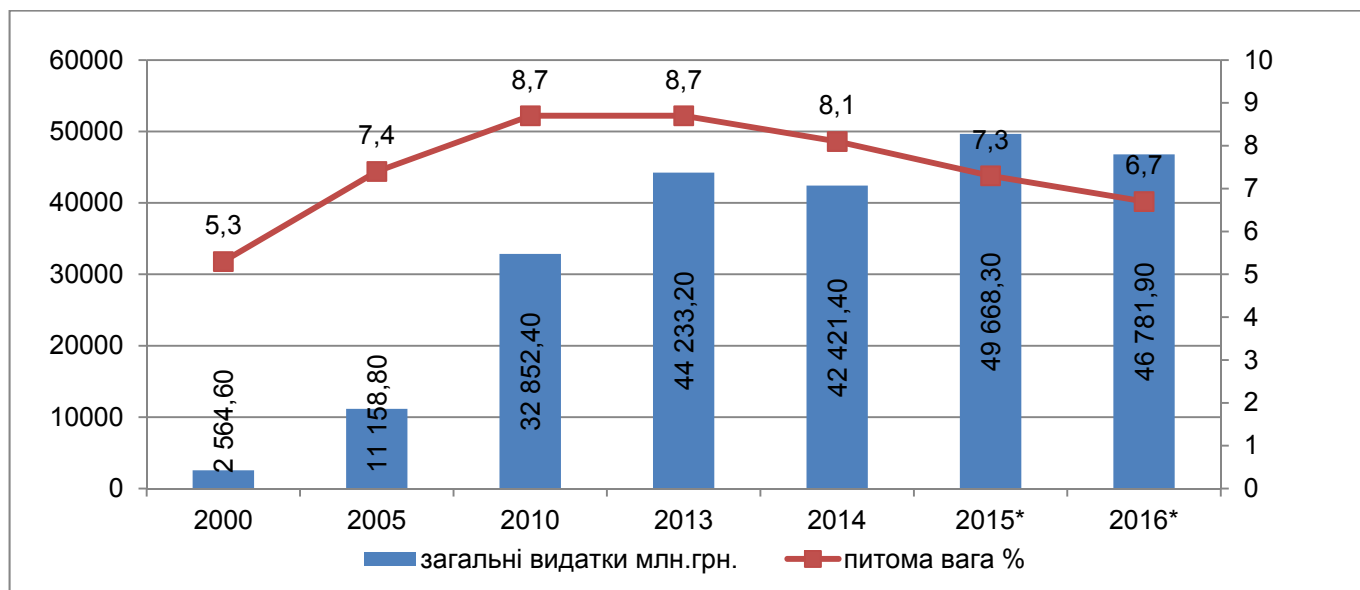
Аналіз обсягів і динаміки видатків на освіту загалом та на загальну середню освіту, зокрема, в 2000-2016 рр. свідчить, що питома вага видатків на освіту у всіх видатках бюджету зростала до 2013 р. (рис. 1., 2).

*На 01.10.2015 р. - 2016, без урахування видатків бюджетів АР Крим та м. Севастополя

Рисунок 1. Динаміка видатків на освіту у Зведеному бюджеті України

Джерело: складено на основі даних Держкомстату України [6].

*На 01.10.2015 - 2016, без урахування видатків бюджетів АР Крим та м. Севастополя

Рисунок 2. Динаміка видатків на загальну середню освіту

Джерело: складено на основі даних Держкомстату України [6].

Однак, починаючи з 2014 р., ці показники суттєво погіршилися. Тому стверджувати, що тенденція до зростання видатків має позитивний характер не можна, оскільки вона характеризується нестійкістю. З одного боку, це свідчить про піклування держави про фінансове забезпечення закладів освіти, а з іншого, через інфляційні процеси, що відбуваються в економіці, позитивна динаміка показників фінансування освіти відсутня. У 2014-2016 рр. відбулося зменшення як обсягів, так і частки видатків на загальну середню освіту та освіту в цілому, що обумовлено політичною нестабільністю, економічною кризою та АТО на сході держави.

Видатки на освіту здійснюються за рахунок Державного та місцевих бюджетів [12]. Але сучасна система фінансування загальноосвітніх закладів не повністю забезпечує покриття необхідних видатків за рахунок державних коштів та ефективного планування видатків для фінансування розвитку закладів. Стандарти, які встановлені, придатні лише для розрахунку фінансування великих шкіл.

Законодавство України визначає пріоритетність освіти в державній політиці; застосовується нормативний підхід до визначення потреби у фінансуванні загальноосвітніх шкіл на основі стандартів витрат

для одного учня; встановлює повноваження органів виконавчої влади. Проте не забезпечує прозорого розподілу повноважень фінансового управління загальноосвітніми школами.

Тому виникає потреба в залученні позабюджетних коштів, які дають можливість вирішувати нагальні потреби освіти. Головним завданням має стати забезпечення достатнього фінансування галузі шляхом оптимізації бюджетних та позабюджетних джерел її розвитку. З розвитком суспільних відносин будуть вдосконалюватись існуючі та з'являться нові джерела фінансування освіти, що сприятиме її якісному покращанню.

Висновки. В умовах фінансової нестабільності в Україні бюджетного фінансування не вистачає на задоволення всіх потреб закладів освіти для продуктивної діяльності. Загальноосвітні навчальні заклади вимушені займатися пошуком додаткових джерел фінансування, щоб забезпечити розвиток і стабільність своєї діяльності. Зросла роль позабюджетних надходжень, можливість яких передбачена чинним законодавством. Тому у перспективі доцільно активувати діяльність загальноосвітніх шкіл щодо надання додаткових послуг з метою залучення позабюджетних коштів, які дадуть змогу забезпечити їх ефективне функціонування.

Список використаних джерел

1. Александрова Г.М. Проблеми фінансування освіти на місцевому рівні / Г.М. Александрова // *Бізнес та інтелектуальний капітал XXI - № 3 - 2015 - с. 59-60.*
2. Артус М.М. Бюджетна система України: навчальний посібник / М.М. Артус., Н.М. Хижа. – К.: Видавництво Європейського університету, 2005. – 220 с
3. Бучковська Я.Г. Проблеми фінансування освіти в Україні / Я.Г. Бучковська // *Наука й економіка. – 2010 р. - №2. – С. 20-24.*
4. Бюджетний кодекс України / Верховна Рада України // *Офіційний сайт. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>*
5. Дем'янишин В.Г. Теоретична концептуалізація і практична реалізація бюджетної доктрини України: Монографія. / В.Г. Дем'янишин. – Тернопіль: ТНЕУ, 2008. – 496 с.
6. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс] – Режим доступу : www.ukrstat.gov.ua
7. Конєва І.І. Теоретичні засади формування видатків місцевих бюджетів / І.І. Конєва // [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2015_1_19
8. Малишко В.В. Видатки державного бюджету та їх аналіз на функціонування закладів загальної середньої освіти / В.В. Малишко // *Економічний збірник університету. Збірник наукових праць учених та аспірантів, 2012. – 18-1. – с.33-36.*
9. Міщенко В.І. Вдосконалення бюджетного процесу в органах місцевого самоврядування / В.І. Міщенко, Є.В. Кучма // *Вісник Української академії банківської справи. – 2001. – №1(10). – С.16-19.*
10. Пасічник Ю.В. Бюджетна система України: навчальний посібник / Ю.В. Пасічник. – 2-ге вид. – К. : Знання, 2008. – 670 с.
11. Феценко Л.В. Бюджетна система України: навчальний посібник / Л.В. Феценко, П.В. Проноза, Н.В. Кузьминчук. – К. : Кондор, 2008. – 440 с.
12. Чередник В.А. Фінансування загальної середньої освіти в Україні: матеріали Міжнародної наук.-практ. Інтернет - конф. [«Актуальні питання функціонування ринку в умовах кризових явищ світової економіки»], (Одеса, 15-16 квітня 2016, с. 224-227).

References

1. Aleksandrova H.M. Problemy finansuvannya osvity na mistsevomu rivni [Education funding problems at the local level] // *BIZNES TA INTELEKTUAL'NYI KAPITAL Intel'ekt KHKHI - № 3 - 2015 - с. 59-60*
2. Artus M. M. Byudzhetna systema Ukrayiny: navchal'nyy posibnyk [Budget system of Ukraine]. – K.: Vydavnytstvo Yevropeys'koho universytetu, 2005. – 220 s
3. Buchkovs'ka Ya.H. Problemy finansuvannya osvity v Ukrayini [The problems of financing education in Ukraine] // *Nauka y ekonomika. – 2010 r. - №2. – S. 20-24.*
4. Byudzhetnyy kodeks Ukrayiny / Verkhovna Rada Ukrayiny [Budget Code of Ukraine] // *Ofitsiyyny sayt. : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>*
5. Dem'yanishyn V.H. Teoretychna kontseptualizatsiya i praktychna realizatsiya byudzhetnoyi doktryny Ukrayiny [The theoretical conceptualization and practical implementation of budget Doctrine of Ukraine] *Monohrafiya. – Ternopil': TNEU, 2008. – 496 s*
6. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrayiny [State Statistics Service of Ukraine]. : www.ukrstat.gov.ua
7. Konyeva I.I. Teoretychni zasady formuvannya vydatkiv mistsevykh byudzhetiv [Theoretical base of local spending] : http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2015_1_19
8. Malys'ko V.V. Vydatky derzhavnoho byudzhetu ta yikh analiz na funktsionuvannya zakladiv zahal'noyi seredn'oyi osvity [State budget expenditures and their analysis of the functioning of institutions of secondary education] // *Economic University. Proceedings of scientists and graduate students, 2012 - 18-1. - s.33-36*
9. Mishchenko V.I. Vdoskonalennya byudzhetnoho protsesu v orhanakh mistsevoho samovryaduvannya [Improvement of the budget process in local government] // *Visnyk Ukrayins'koyi akademiyi bankivs'koyi spravy. – 2001. – №1(10). – S.16-19.*

10. Pasichnyk Yu. V. *Byudzhetna systema Ukrayiny: navchal'nyy posibnyk [Budget system of Ukraine]*. – 2-ге vyd. – К. : Znannya, 2008. – 670 s.

11. Feshchenko L. V. *Byudzhetna systema Ukrayiny: navchal'nyy posibnyk / [Budget system of Ukraine]*. – К. : Kondor, 2008. – 440 s.

12. Cherednyk V.A. *Finansuvannya zahal'noyi seredn'oyi osvty v Ukrayini: materialy Mizhnarodnoyi nauk.-prakt. Internet – konf [Financing secondary Education in Ukraine]*. [«Aktual'ni pytannya funktsionuvannya rynku v umovakh kryzovykh yavlyshch svitovoyi ekonomiky»], (Odesa, 15-16 kvitnya 2016, s.224-227).

ДАНИ ПРО АВТОРА

Чередник Вікторія Анатоліївна, аспірантка Науково-дослідного фінансового інституту «Академії фінансового управління» Міністерства фінансів України, м. Київ
вул. Сухомлинського, 34 м. Переяслав-Хмельницький, 08401, Україна

ДАННЫЕ ОБ АВТОРЕ

Чередник Виктория Анатольевна, аспирантка Научно-исследовательского финансового института «Академии финансового управления» Министерства финансов Украины, г. Киев
ул. Сухомлинского, 34 г. Переяслав-Хмельницкий, 08401, Украина

DATA ABOUT THE AUTHOR

Cherednyk Viktoria Anatoliivna, postgraduate student of Science-research financial institute «Academy of financial management» Ministry of finance of Ukraine, Kyiv City.
34, Sukhomlynskyi st., Pereyaslav-Khmelnytskyi area, 08401, Ukraine

УДК 336.143

ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУВАННЯ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Бобух С.О.

Предметом дослідження є державне бюджетування в Україні.

Метою дослідження є оцінка сучасного стану державного бюджетування в Україні в контексті забезпечення умов глобалізації.

Методи, що були використані в процесі дослідження: узагальнення, метод порівняльного аналізу, статистичний та інші методи дослідження.

Результати роботи. Охарактеризовано та проаналізовано державне бюджетування в Україні в контексті забезпечення умов глобалізації.

Галузь застосування результатів: Міністерство фінансів України, Верховна Рада України.

Висновки. Державне бюджетування є безперервним і комплексним процесом, який полягає у встановленні методів та критеріїв відбору інформації, яка береться до уваги при складанні бюджету, методів аналізу та прогнозування, на основі яких визначаються основні соціально-економічні тенденції. Зважаючи на ці тенденції, формується уявлення про економічну ситуацію, яка очікується у бюджетному періоді, та обсяги і структуру фінансових ресурсів держави (дохідна частина), якими вона може розпоряджатися у цей період.

Ключові слова: державне бюджетування, національна економіка, глобалізація, доходи, видатки, міжбюджетні трансферти.

ОЦЕНКА СОВРЕМЕННОГО СОСТОЯНИЯ ГОСУДАРСТВЕННОГО БЮДЖЕТИРОВАНИЯ В УКРАИНЕ В КОНТЕКСТЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ УСЛОВИЙ ГЛОБАЛИЗАЦИИ

Бобух С.А.

Предметом исследования является государственное бюджетирование в Украине.

Целью исследования является оценка современного состояния государственного бюджета в Украине в контексте обеспечения условий глобализации.

Методы, использованные в процессе исследования: обобщения, метод сравнительного анализа, статистический и другие методы исследования.

Результаты работы. Охарактеризованы и проанализированы государственное бюджетирование в Украине в контексте обеспечения условий глобализации.

Область применения результатов: Министерство финансов Украины, Верховная Рада Украины.

Выводы. Государственное бюджетирования является непрерывным и комплексным процессом, который заключается в установлении методов и критериев отбора информации, которая берется во внимание при составлении бюджета, методов анализа и прогнозирования, на основе которых определяются основные социально-экономические тенденции. Учитывая эти тенденции,